

**Oświadczenie złożone
przez senatora Rafała Muchackiego
na 59. posiedzeniu Senatu
w dniu 8 lipca 2010 r.**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Pragnę zwrócić uwagę na problem pomocy finansowej udzielanej ze środków publicznych dla dzieci niepełnosprawnych, w tym w szczególności na brak zsynchronizowania wypłat z systemów ubezpieczeń społecznych (dodatek pielęgnacyjny) oraz świadczeń socjalnych (zasiłek pielęgnacyjny). Tolerowanie takiego stanu rzeczy prowadzi do – jak rozumiem, niezamierzonego – zróżnicowania skali pomocy udzielanej osobom niepełnosprawnym. Osoby, które otrzymują dodatek pielęgnacyjny, pobierają bowiem kwotę 183 zł, zaś osoby, którym MOPS wypłaca zasiłek pielęgnacyjny, otrzymują jedynie 153 zł. Rozumiejąc, iż planowane zrównanie obu świadczeń od 1 marca bieżącego roku zostało wstrzymane z powodu kryzysu finansowego, należy jednak zwrócić uwagę na szczególną sytuację osób, do których adresowane są wskazywane świadczenia.

Jeśli chodzi o dzieci niepełnosprawne, to nie można w inny sposób uzupełnić ich dochodów. Opiekujący się tymi dziećmi rodzice z reguły znajdują się w ciężkiej sytuacji finansowej, gdyż nawet jeśli założy się, iż jeden z nich pracuje, to drugi musi zrezygnować z pracy, poświęcając się całodobowej opiece nad swoim dzieckiem. Utrzymanie dziecka niepełnosprawnego wymaga większych środków finansowych niż innych dzieci, a to z powodu dodatkowych kosztów związanych z lekami i leczeniem, rehabilitacją, zakupem specjalistycznego sprzętu, obuwia czy środków służących do utrzymania higieny.

Państwo, pomagając obywatelom w wychowaniu niepełnosprawnych dzieci, zwolnione jest z konieczności tworzenia w większej liczbie specjalistycznych ośrodków, których koszt utrzymania byłby większy niż wysokość udzielanych świadczeń. Sprawa wyrównania i zwiększenia wskazywanych świadczeń nie ma więc tylko charakteru moralnego, ale stanowi pewne minimum pomocy państwa dla obywateli, którzy przecież nie z powodu własnych działań lub zaniechań pozostają w trudnej sytuacji. Zatem pomimo ciężkiej sytuacji finansowej, która w sposób oczywisty wymusza poszukiwanie oszczędności, państwo nie powinno tolerować utrzymywania niesprawiedliwego i nieuzasadnionego funkcjonalnie zróżnicowania poziomu dofinansowania dla osób niepełnosprawnych, które pozostają w analogicznej sytuacji.

Mając na uwadze wymienione okoliczności, proszę o wskazanie terminu wyrównania przedmiotowych świadczeń oraz podjęcie działań mogących poprawić sytuację finansową osób niepełnosprawnych, w tym w szczególności dzieci pozostających pod opieką rodziców.

Z wyrazami szacunku
Rafał Muchacki